

Qui no rep gratificació és perquè s'ha dedicat a treballar

Conforme passen els anys anem veient com el moll de l'os de la "casa nostra" cada cop mostra més signes evidents que, no alguna, no, moltes coses es van deteriorant a un ritme de vertigen.

M'explicaré:

De tots és sabut que una de les coses en les quals s'ha basat el funcionament diari de la PGME és en les ganes, en l'empenta i la iniciativa envers la feina i el suplir sistemàticament les moltes mancances i improvisacions que han caracteritzat el funcionament intern de la nostra policia. Però, després de retallades, indefensions, de deixar als mossos amb el cul a l'aire en molts dels casos, de patir penúries de tot tipus, etc... ens trobem que aquesta voluntat del mosso de desenvolupar a qualsevol preu la seva feina malgrat tot això que he comentat, es va deteriorant i es va fent més rar amb el temps. La preguntat és: s'ha cansat el mosso de treballar de qualsevol manera? Crec que si. Per que?: Jo trobo mooolts motius, i segur que tots vosaltres ja en teniu un de propi, no?

Aquí us deixo l'última de les motivacions dels companys de l'aeroport per fer front amb abnegació als desitjos, capricis d'uns comanaments que solament es miren el seu melic i que els importa un pebrot els que tenen a sota seu i que els hi treuen les castanyes del foc:

Any del senyor de 2015, regne Taifa de l'aeroport del Prat (també conegut com a xiri-nguito)

Ara, us posaré un exemple que serà segurament una realitat la pròxima "sembra" de medalles, L'aerohuerto (per lo de la "sembra").

Tots, segurament, recordeu la tragèdia de l'avió estavellat als Alps, oi?, dons us explicaré que els companys que van tenir la desgràcia de trobar-se de servei aquell dia i els dies posteriors ho van fer en unes condicions lamentables ja que, com no pot ser d'una altra manera, la improvisació va ser la tònica general. Fins aquí res de nou. El que realment sobta, tot i que ja hem sentit de totes, és amb quina barra i falta d'escrúpols hem arribat.

Alguns companys van estar moltes hores seguides amb la llista de passatgers per rebre els familiars i donar-los les males noves, i, com podeu imaginar quan una persona per molt professional que sigui, ha de presenciar la mateixa calamitat durant molt de temps, aquesta li acabarà passant factura, com de fet va passar amb alguns dels companys.

No es va proporcionar ajut psicològic immediat als agents i només es va desplaçar al cap de dues setmanes un psicòleg per fer la "xerradeta" que tant agrada a alguns.

No es va fer avituallament dels companys tot i que alguns comandaments de l'aeroport no van sortir de la zona de càtering (es veu que era el lloc adient perquè et vegin amb un mòbil a la orella perquè sembli que estàs treballant de valent).

Un comandament que es trobava a la sala de familiars, va ser escridassat pels mateixos i fins i tot el delegat de la Generalitat va haver de baixar-lo de la cadira on s'havia enfilat perquè no deixés a tot el cos de MM d'E a l'alçada de... (imagineu)

Retrets als breafings als companys fora de servei que no van trucar per venir a reforçar servei i que ho van fer donat que la lògica recomana que hi hagi una persona que planifiqui el servei i que reclami efectius i no molts companys que saturin un telèfon demanant anar a treballar. No?

Algun d'aquests que he esmentat fins i tot van tenir la barra de criticar sense cap mirament la poca implicació dels companys que hi eren al dispositiu, deu ser perquè es noti encara més la seva "valuosa" aportació.

Dons, ara la pregunta és: qui penseu que rebrà medalla?

Heu encertat, el de la sala de familiars, el del telèfon i càtering. La resta com a compensació: pot ser, només pot ser, una felicitació col·lectiva i les hores amb coeficient (les mateixes que s'han apuntat els fenòmens, o fins i tot, menys). Aquests son els nostres referents de la feina ben feta.

Veieu com qui es dedica a treballar no pot tenir temps de vendre bé la seva imatge.

Gràcies, moltes gràcies comandaments de l'aeroport de part dels companys que s'ho van haver de empassar solets i que encara avui tenen malsons amb el maleït accident us desitgen totes les lloances que us donin.

Una de tantes que passen a la Taifa de l'aeroport.

Signat: Mossamed el Fàstic

(Ara començarà la caça de bruixes buscant l'autor/a, no ho dubteu.)